

Arrest

nr. 86 767 van 3 september 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 6 juli 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 7 juni 2011, houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 juli 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. FALLON-KUND, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 De verzoeker diende op 10 september 2010 een eerste asielaanvraag in bij de Belgische overheden.

1.2. Op 18 januari 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. De verzoeker diende tegen de beslissing van 18 januari 2011 een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Bij arrest nr. 59 597 van 13 april november 2011 heeft de Raad aan de verzoeker de vluchtelingenstatus alsook de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

1.4. Op 31 mei 2011 diende de verzoeker een tweede asielaanvraag in.

1.5. Op 7 juni 2011 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}). Het betreft de bij huidige beroep bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd:

“Overwegende dat

de persoon die verklaart te heten E(...), D(...) O(...)

geboren te Benin City, op (in) (...)

en van nationaliteit te zijn : Nigeria (Bondsrepubl.)

die een asielaanvraag heeft ingediend op 31.05.2011

Overwegende dat betrokkene op 10.09.2010 voor het eerst een asielaanvraag indiende in België; hem op 19.01.2011 echter zowel de vluchtelingenstatus, als het statuut van subsidiaire bescherming geweigerd werd vanwege het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS); de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) op 15.04.2011 de negatieve beslissing van het CGVS bevestigde; betrokkene op 31.05.2011 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet naar zijn land van herkomst is teruggekeerd; betrokkene verschillende krantenartikels alsook een politierapport van maart 2010 naar voren brengt; betrokkene dergelijke documenten reeds naar voren had kunnen brengen in het kader van zijn eerste asielaanvraag; betrokkene verklaart dat op internet nog allerhande info te vinden is over het incident dat vermeld wordt in de verschillende krantenartikels; betrokkene met het voorleggen van dergelijke documenten alsook het afleggen van zijn huidige verklaringen bovendien niet in staat is het persoonlijke karakter van zijn problematiek aan te tonen; betrokkene verklaart tevens een rijbewijs, geboorteakte en een bewijs van doopsel te bezitten maar deze niet te kunnen voorleggen; de Dienst Vreemdelingenzaken niet kan oordelen over documenten die zich niet in het administratief dossier bevinden; betrokkene verklaart dat hij niemand meer heeft in Jos en zijn huis tevens vernield werd; er dient te worden opgemerkt dat dergelijke verklaringen tot de privé sfeer van de betrokkene behoren en deze niet ressorteren onder de Conventie van Genève; betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag bijgevolg geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemde het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen”

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat *in casu* geen uitspraak wordt gedaan over de kosten van het beroep en *a fortiori* niet kan ingegaan worden op de vraag van de verweerder om de kosten van het geding ten laste van de verzoeker te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

De verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 51/8 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur en meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel. De verzoeker beroept zich tevens machtsoverschrijding.

Het middel wordt als volgt uitgewerkt:

“Eerste tak

Doordat:

De bestreden beslissing zich onder andere steunt op het feit dat "betrokkene verklaart dat op internet nog allerhande info te vinden is over het incident dat vermeld wordt in de verschalende krantenartikels; betrokkene met het voorleggen van dergelijke documenten alsook het afleggen van zijn huidige verklaringen bovendien niet in staat is het persoonlijke karakter van zijn problematiek aan te tonen; betrokkene verklaart tevens een rijbewijs, geboorteakte en een bewijs van doopsel te bezitten maar deze niet te kunnen voorleggen";

Terwijl:

Volgens de bepalingen uiteengezet in bovenvermeld middel de administratie haar beslissing zowel in feite als in rechte moet steunen;

Dat het artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat « De administratieve beslissingen worden met redenen omkleed »;

Dat het artikel 2 van de wet van 1991 tot principe verheft dat elke administratieve beslissing met individuele draagwijdte met een uitdrukkelijke motivering moet worden omkleed. Daarenboven stipuleert het artikel 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen dat "De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn.»

Dat bijgevolg de motivering inderdaad formeel en adequaat moet zijn;

*Dat volgens het principe van een goede administratie, en meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel, elke administratie een concreet, compleet, loyaal en serieus onderzoek moet voeren van de omstandigheden van de zaak; zij moet de feiten met de nodige nauwgezetheid onderzoeken, de nodige inlichtingen inwinnen bij het nemen van de beslissing en alle elementen van het dossier in overweging nemen, teneinde de beslissing met kennis van zaken te nemen en dit na alle elementen nuttig voor de behandeling van de zaak verzameld te hebben (J.JAUMOTTE, « Les principes généraux du droit administratif à travers la jurisprudence administrative », in *le Conseil d'Etat de Belgique, cinquante ans après sa création (1946-1996)*, ULB, Bruxelles, Bruylant, 1999, p.687);*

Dat verzoeker op 31 mei 2011 een nieuwe asielaanvraag indiende daar hij in het bezit was van nieuwe documenten ;

Dat hem meegedeeld werd op 7 juni 2011 terug te komen met deze documenten zoals blijkt uit de uitnodiging van verwerende partij (bijlage 2) ;

Dat deze uitnodiging uitdrukkelijk bepaalt "voorleggen rijbewijs; geboorteakte, bewijs doop" gevolgd door "te kopiëren voor beslissing";

Dat toen verzoeker de documenten ging overmaken hem de bestreden beslissing ter kennis gebracht werd;

Dat bijgevolg verwerende partij de documenten niet in achtving nam en de beslissing niet adequaat motiveerde door geen rekening te houden met deze elementen;

Dat verzoeker echter wel op 31.05.2011 bij het indienen van zijn nieuwe asielaanvraag het bewijs van verzending van de documenten overmaakte; dat dit blijkt uit de envelop fedex die hij neerlegde (bijlage 3):

Dat hij inderdaad in het bezit is van deze documenten (bijlage 4 en 5):

Dat door het niet in aanmerking nemen van deze documenten, verwerende partij onzorgvuldig heeft gehandeld;

Dat bijgevolg bovenvermeld middel geschonden is.

(...)."

De verweerder repliceert hierop in de nota als volgt:

"Verzoeker zegt in een eerste onderdeel dat hij bij zijn tweede asielaanvraag in het bezit was van nieuwe documenten. Hem werd gevraagd om op 7 juni 2011 terug te komen met deze documenten. Deze uitnodiging vermeldt volgens verzoeker uitdrukkelijk "voorleggen rijbewijs, geboorteakte, bewijs doop", gevolgd door "te kopiëren voor beslissing". Verzoeker ging deze documenten net brengen toen hem de beslissing betekend werd. Deze documenten werden bijgevolg niet in rekening genomen. Bij het indienen van de asielaanvraag van 31 mei 2011 legde hij reeds het bewijs van verzending van deze documenten voor. Hij is ook in het bezit van deze documenten. De beslissing is onzorgvuldig omdat er geen rekening mee werd gehouden (...).

Verwerende partij stelt vast dat verzoeker slechts één van de overwegingen van de beslissing aanvecht, met name dat hij niet tijdig een geboorteakte, rijbewijs en bewijs van doopsel heeft aangeleverd. De overige overwegingen die aan de basis lagen van de beslissing worden derhalve niet in twijfel getrokken, en staan buiten elke discussie.

Verzoeker beweert, wat het rijbewijs, het bewijs van doopsel en de geboorteakte betreft, dat hij van de Dienst Vreemdelingenzaken een uitnodiging heeft gehad om op 7 juni 2011 deze drie documenten alsnog over te maken.

Verwerende partij stelt vast dat deze uitnodiging geen deel uitmaakte van het administratieve dossier op het moment dat de beslissing genomen werd.

Bijkomend is het toch wel vreemd dat deze uitnodiging gedateerd is op 23 september 2010, toen de eerste asielaanvraag van verzoeker nog lopende was, en dat verzoeker gevraagd wordt om te verschijnen op 7 juni 2011, toen de tweede asielaanvraag reeds in behandeling was. Dit doet twijfels rijzen over de authenticiteit van dit document.

Op het document zijn bovendien in handschrift aantekeningen gemaakt, waaronder de aantekening dat verzoeker op 7 juni 2011 wordt uitgenodigd om een rijbewijs, geboorteakte en bewijs doop voor te leggen, "te kopiëren voor beslissing".

Het ontvangstdocument is dan weer gedateerd op 31 mei 2011. Hierop is opnieuw met de hand geschreven "documenten terug op 07/06/2011".

In het administratieve dossier zit wel een bijlage 26 waarop vermeld staat dat verzoeker moet terugkomen op 7 juni 2011. Dit document vermeldt echter niet dat verzoeker bijkomende documenten moet aanleveren.

Verzoeker beweert dat hij op het moment van de indiening van de tweede asielaanvraag een bewijs van verzending van de documenten overmaakte, wat moet blijken uit de envelop van Fedex die hij neerlegde. Het is verwerende partij niet duidelijk waarom verzoeker een envelop kan voorleggen, maar de inhoud vergeten zou zijn. Verzoeker verduidelijk dit niet in zijn verzoekschrift.

Verwerende partij concludeert dat verzoeker met de genoemde uitnodiging niet kan bewijzen dat op het moment van de beslissing, met name op 7 juni 2011, de geboorteakte, zijn rijbewijs en het bewijs van doop reeds deel uitmaakten van het administratieve dossier, noch dat hem eerder schriftelijk de mogelijkheid was geboden om zijn dossier alsnog aan te vullen. Er zijn namelijk ernstige twijfels over de authenticiteit van het voorgelegde document, dat op het moment van de beslissing geen deel uitmaakte van het administratieve dossier. Het is moeilijk uit te leggen waarom op 23 september 2010 een uitnodiging zou zijn verstuurd om op 7 juni 2011 te verschijnen in het kader van de tweede asielaanvraag. Op het moment dat de uitnodiging werd opgemaakt was er immers nog geen sprake van deze tweede asielaanvraag.

Een schending van de motiveringsplicht werd dan ook niet aangetoond. Het is aan verzoeker om zijn dossier tijdig, en wanneer nodig aan te vullen met relevante informatie.

Met laattijdige informatie kan uiteraard geen rekening worden gehouden bij het nemen van de beslissing. De aangeleverde geboorteakte, rijbewijs en bewijs van doop moeten derhalve geweerd worden uit de debatten.

De Dienst vreemdelingenzaken kan derhalve niet verweten worden geen rekening te hebben gehouden met het bewijs van doop, de geboorteakte en het rijbewijs, vermits niet is aangetoond dat deze documenten op het moment van de beslissing deel uitmaakten van het administratieve dossier, noch dat verzoeker de kans was geboden om zijn dossier alsnog aan te vullen.

Het is verwerende partij ook niet duidelijk hoe een geboorteakte, rijbewijs of bewijs van doop als bewijs zouden kunnen dienen van de situatie van geweld ten aanzien van Christenen in het thuisland van verzoeker, zoals verzoeker schijnt te beweren. De andere documenten had verzoeker reeds eerder kunnen aanleveren in het kader van de eerste asielaanvraag. Verzoeker heeft het persoonlijk karakter van deze problematiek niet aangetoond. Dit doet hij ook niet in zijn verzoekschrift. (...)"

De verzoeker voegt aan het verzoekschrift een document toe waaruit blijkt dat hij door de Dienst Vreemdelingenzaken wordt uitgenodigd om zich op 7 juni 2011 om 8 uur stipt aan te bieden. Samen met de verweerder stelt de Raad vast dat deze brief zich niet in het administratief dossier bevindt.

De verweerder stelt in de nota dat er kan getwijfeld worden aan de authenticiteit van dit door de verzoeker voorgelegde document, met name vindt hij het vreemd dat deze uitnodiging gedateerd is op 23 september 2010, toen de eerste asielaanvraag nog lopende was en dat de verzoeker gevraagd wordt om te verschijnen op 7 juni 2011, toen de tweede asielaanvraag reeds in behandeling was. De verweerder is van mening dat de verzoeker met deze uitnodiging niet kan bewijzen dat op het moment van de bestreden beslissing de geboorteakte, zijn rijbewijs en het bewijs van doop reeds deel uitmaakten van het administratief dossier, noch dat hem eerder schriftelijk de mogelijkheid was geboden om zijn dossier alsnog aan te vullen.

Er dient vooreerst te worden vastgesteld dat de verweerder het door de verzoeker bijgebrachte stuk niet van valsheid heeft beticht. Het louter in twijfel trekken van dit stuk volstaat dan ook niet opdat de Raad

dit stuk buiten beschouwing moet laten (zie: RvS 9 december 2010, nr. 209.641, de NV NATUURSTEENBEDRIJF VAN HUYCHEM).

De Raad merkt hierbij op dat het niet opgaat van de verwerende partij om zonder meer de authenticiteit van documenten die lijken uit te gaan van haar eigen diensten in twijfel te trekken. Alvorens twijfels te uiten omtrent de authenticiteit van de bij het verzoekschrift gevoegde brief, behoorde het de verweerder immers bij zijn dienst navraag te doen en onderzoek te voeren om na te gaan of één van haar ambtenaren *in casu* een brief aan de verzoeker heeft overhandigd of opgestuurd om hem op 7 juni 2011 opnieuw op te roepen teneinde zijn rijbewijs, geboorteakte en bewijs van doop af te leveren. De Raad stelt tevens vast dat het administratief dossier *in casu* niet is geïnventariseerd, zodat hij niet in de mogelijkheid verkeert om aan de hand van de inventaris na te gaan of er eventueel stukken zijn die wel deel uitmaken van het administratief dossier, maar die niet aan de Raad werden overgemaakt door een administratieve vergissing bij het samenstellen van de kافت bestemd voor verzending aan de Raad.

De Raad is van oordeel dat het administratief dossier wel een aantal indicaties bevat die er op kunnen wijzen dat de door de verzoeker bijgebrachte oproepingsbrief, hoewel hij zich fysiek niet in het aan de Raad overgemaakte administratief dossier bevindt, wel degelijk een stuk is dat in de onderhavige zaak door de verweerder werd opgesteld en in het bezit van de verzoeker werd gesteld.

In de eerste plaats vermeldt het document de volledige naam van de verzoeker en het correcte OV-nummer. Op de brief zijn daarenboven verschillende vermeldingen in handschrift aangebracht, met name de naam, het OV-nummer, de datum waarop de verzoeker zich dient aan te dienen en de tekst *“voorleggen rijbewijs, geboorteakte, bewijs doop -> te kopiëren voor beslissing”*. Het betreft hier een zeer kenmerkend handschrift: alle woorden zijn in hoofdletters geschreven met zeer ronde vorm en het cijfer 1 wordt op Angelsaksische wijze geschreven (een enkele verticale lijn). Dit handschrift komt in het administratief dossier op verschillende plaatsen terug. Hiertoe kan met name verwezen worden naar de vermeldingen *“origineel”* en *“envelop fedex”* op het op 31 mei 2011 gedateerde ontvangstbewijs van de stukken die de verzoeker op die datum heeft overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken en de data *“07/06/11”* en *“31/05/11”* op de bijlage 26 eveneens gedateerd op 31 mei 2011 en waarbij de identieke schrijfwijze van het cijfer 1 bij uitstek kenmerkend is.

In het administratief dossier bevindt zich tevens een transcriptie van het verhoor dat van de verzoeker op 31 mei 2011 werd afgenomen op de Dienst Vreemdelingenzaken. De verklaringen die de verzoeker op die dag aflegde en die zowel door de verzoeker als door de behandelende ambtenaar werden ondertekend, wijzen eveneens in de richting van de plausibiliteit van verzoekers argument dat hij nog een tweede maal werd opgeroepen om alsnog zijn rijbewijs, geboorteakte en bewijs van doop bij te brengen. Immers verklaarde de verzoeker het volgende: *“In de envelop zaten ook mijn rijbewijs, geboorteakte en bewijs van doop. Ik vergat deze vandaag mee te brengen maar zal deze voorleggen bij de volgende afspraak op DVZ”*.

Gelet op al deze elementen kan het argument van de verweerder dat de -voorgedrukte- datum van uitgifte van de brief onlogisch is gezien de andere vermelde data, niet overtuigen. Het valt derhalve niet uit te sluiten dat de bij het verzoekschrift gevoegde oproepingsbrief wel degelijk een stuk uitmaakt dat in het onderhavige dossier uitgaat van de verweerder. Er kan dus van worden uitgegaan dat het administratief dossier op dit punt onvolledig is.

De verzoeker voert onder meer aan dat de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht zijn geschonden aangezien bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden met de documenten (rijbewijs, geboorteakte en bewijs van doop) waartoe hij op 7 juni 2011 werd uitgenodigd deze voor te leggen.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op 7 juni 2011, dit terwijl het niet valt uit te sluiten dat de verzoeker op diezelfde dag werd uitgenodigd om zijn geboorteakte, rijbewijs en bewijs van doop neer te leggen en terwijl de bestreden beslissing hierover enkel dit vermeldt: *“betrokkene verklaart tevens een rijbewijs, geboorteakte en een bewijs van doopsel te bezitten maar deze niet te kunnen voorleggen; (dat) de Dienst Vreemdelingenzaken niet kan oordelen over documenten die zich niet in het administratief dossier bevinden.”*

Voor de beoordeling van het middel is het dan ook van wezenlijk belang te weten of aan de verzoeker de mogelijkheid geboden werd om de genoemde stukken alsnog bij te brengen.

De verweerder kan niet worden gevolgd in zijn repliek dat het niet duidelijk is hoe een geboorteakte, rijbewijs of bewijs van doop als bewijs zouden kunnen dienen van de situatie van geweld ten aanzien van Christenen in het thuisland van de verzoeker. Immers maakt de bestreden beslissing geenszins dergelijke overweging zodat deze repliek duidelijk een *a posteriori* motivering uitmaakt. Een *a posteriori* gegeven motivering kan en mag niet in overweging worden genomen. De verzoeker moet immers minstens in de bestreden beslissing kunnen kennisnemen van alle elementen om zich alzo in rechte te kunnen verweren.

De Raad concludeert dan ook dat de onvolledigheid van het administratief dossier *in casu* de wettigheidscontrole op de bestreden beslissing verhindert (RvS 9 oktober 1997, nr. 68 784; RvS 17 februari 1998, nr. 71 867; RvS 16 december 1998, nr. 77 657; RvS 1 oktober 2001, nr. 99 323). Een vernietiging van de bestreden beslissing dringt zich daarom op.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 7 juni 2011, houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend en twaalf door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. DE GROOTE